

Tineretea oaspeților lui Don Giovanni la Opera Națională București

(Grigore Constantinescu – 18 aprilie 2013)

Cea mai recentă premieră a Operei Naționale București, drama giocosa **Don Giovanni** de Mozart, este firește un titlu important al repertoriului liric.

Sub conducerea regizoarei Anda Tăbăcaru Hoge (scenografie Anca Albani) și a dirijorului Vlad Conta, spectacolul a reprezentat o șansă pentru prezența unor tinere voci formate la UNMB, în câteva roluri de debut, alături de soliștii teatrului. Important este faptul că recomandările pentru includerea lor în distribuție aparțin profesorilor cu care aceștia lucrează la clasa de operă a Institutului. Pentru rolul Donna Anna, a fost desemnată soprana **Stanca Manoleanu**, care participase anterior la o reprezentație cu același titlu, realizată de UNMB în 2012. Interesant de constatat care este perspectiva acestei frumoase voci lirice, capabile a aborda acest rol performant, stăpânind linia vocală, dinamica discursului, logica și stilul interpretării, dicția și imaginea-portret a frumoasei eroine mozartiene. Considerăm că în acest spectacol Stanca Manoleanu răspunde pozitiv exigențelor scenei lirice bucureștene, inaugurând o carieră ce promite în viitor abordări diverse, pentru care valorile de care dispune au șanse egale ca interpret vocal și teatral. În dialog cu Donna Anna, **Augustin Hotea** răspunde solicitărilor rolului Don Ottavio cu certe calități ca interpret care deja a acumulat o experiență scenică în roluri anterioare (**Elixirul dragostei, Bărbierul din Sevilla**). Poate suntem îndreptățiți să apreciem că acum linia stilistică este și mai bine condusă, dialogul cu adausuri în expresivitate, direcționat cu intenții clare ale pretențiilor partiturii. Don Ottavio nu este lesne de realizat pentru a deveni interesant și credibil, depășind doar prezența scenică. Cu o voce penetrantă, care nu pretinde demonstrații de virtuozitate, Augustin Hotea și-a condus evoluția în concordanță cu partenera de spectacol și a dominat, prin liniștea susținerii parcursului partiturii, dialogul cu orchestra, nu lipsit de capcane. Unele momente solistice sau de ansamblu, inclusiv finalul, la care cei doi au ajuns cu bine, ne-au permis cele mai bune aprecieri în cuplul realizat cu Stanca Manoleanu. Nu pare imposibil ca cei doi tineri artiști să prospecteze și alte asemenea colaborări. Pentru bas baritonul **Radu Ion**, Leporello este un rol de maturitate în cariera solistică. Iată-I aici cu răspunsuri pozitive, compunând muzical și scenic un personaj care poate susține replica cu toți partenerii din distribuția spectacolului, diversă valoric. Radu Ion are o alură vecină cu commedia dell'arte, un fizic ce depășește oferta aventurosului său stăpân, mobilitate și totodată discreție, susține momentele solistice cu o voce bine cumpănită, egală ca înregistrare. Sunt tot atâtea însușiri pentru care aprecierile meritate indică preluarea acestui rol, dincolo de prima stagiune, în viitoarea sa carieră lirică.

Cu măestrul care îi îndrumă la UNMB – în principal profesorii Eleonora Enăchescu, Mariana Colpoș, Ionel Voineag – cei trei tineri soliști au avut suficiente argumente pentru a urca pe prima scenă lirică a țării, permițând spectatorilor să aplaude noi talente „marca UNMB”.